Puterea de înțelepțire a Cuvântului

Psalmul 119:89-105 (Psalmul 119:98)

Scopul lecției: Să stârnească în noi setea după înțelepciunea care vine din Cuvânt

Versetul de aur: *„Poruncile Tale mă fac mai înțelept decât vrăjmașii mei, căci totdeauna le am cu mine". (Psalmul 119:98)*

Dreptul Iov în suferința prin care a trecut a vrut tare mult să știe unde se găsește înțelepciunea. El a căutat-o tare mult, dar se pare că n-a putut s-o găsească și nici n-a putut s-o cumpere. Și-a dat seama de valoarea ei, mai presus de orice comoară, și din această cauză întreabă: De unde vine înțelepciunea, unde este locuința priceperii? (Iov 28:12-20)

Se pare că nimeni n-a putut răspunde la întrebarea lui Iov, atunci el a ajuns la următoarea concluzie: „Numai Dumnezeu știe locuința ei și drumul spre ea" (Iov 28:23).

Solomon a vrut să aibă înțelepciune și a știut de la cine s-o ceară (1 Împărați 3:9).

Iacov ne spune că este cu putință să căpătăm și noi înțelepciune dacă o cerem de la Dumnezeu cu credință. (Iacov 1:5-6). Dar el ne face o lămurire și ne spune că există o înțelepciune lumească, firească dar și una cerească ce vine de sus de la Dumnezeu – să fim cu grijă ce înțelepciune dorim. Fiii veacului acestuia au în unele cazuri înțelepciune, dar nu au înțelepciunea vieții (Luca 16:8).

Oamenii pot merge la şcoală şi îşi pot cumpăra cărţi, şi astfel să dobândească multe cunoştinţe, în anumite domenii. Dar cunoştinţele nu înseamnă înţelepciune. Sunt oameni care au multe cunoştinţe dar n-au înţelepciune să ştie ce să facă cu cunoştinţele.

Solomon a personificat înţelepciunea, a pus-o să vorbească şi să facă o chemare tuturor oamenilor care vor să devină înţelepţi (Proverbe 9:5-6).

Psalmistul David deşi nu se laudă cu înţelepciunea lui, a dat naştere celui mai înţelept om care a trăit pe pământ, şi ne spune o taină pe care ar fi tare bucuros dacă am urma-o. El a devenit înţelept din cauza Cuvântului lui Dumnezeu. În Cuvânt a găsit el o sursă permanentă de înţelepciune, de putere, de desfătare sufletească şi de mângâiere. Au fost oameni înţelepţi şi pe vremea lui, dar el le-a fost superior, pentru că Sfântul Cuvânt la făcut pe el mai înţelept decât pe alţii care au nesocotit Cuvântul. Acelaşi lucru se poate întâmpla şi cu noi dacă vom acorda aceiaşi atenţie Cuvântului lui Dumnezeu.

I. CÂT DE MULT NE POATE ÎNŢELEPŢI CUVÂNTUL

1. Mai mult decât pe vrăjmaşii noştri – dacă îl avem

Poruncile Tale mă fac mai înţelept decât vrăjmaşii mei căci totdeauna le am cu mine (Psalmul 119:98).

David a făcut politică internă şi externă, călăuzindu-se după Cuvântul lui Dumnezeu şi astfel a fost mai superior decât toţi vrăjmaşii lui, care erau idolatrii şi îşi întrebau zeul care nu era nimic. Iar proorocii mincinoşi care vorbeau în numele zeului lor spuneau numai prosti.

Orice om care are Cuvântul lui Dumnezeu, are alături de el o sursă binecuvântată de lumină şi înţelepciune.

2. Mai mult decât învăţătorii – dacă ne gândim la El

De-a lungul anilor David a avut mulţi învăţători buni, dar dintr-o dată el se vede mai învăţat decât învăţătorii lui şi îşi pune întrebarea, de ce, cum se poate aşa ceva. Ce este deosebit la el şi la învăţătorii lui? Da, el are Cuvântul lui Dumnezeu şi se gândeşte la el mereu, cugetă la Cuvântul sfânt, dătător de înţelepciune şi este fericit.

Meditaţia la Cuvântul lui Dumnezeu, a fost o îndeletnicire zilnică, pe care o punea în practică în zorii zilei. El nu făcea nimic, până nu petrecea câtva timp meditând la Cuvântul lui Dumnezeu (Psalmul 119:97,148).

Obiceiul acesta ar trebui să ni-l facem şi noi căci este folositor în toate privinţele.

3. Mai mult decât bătrânii – dacă îl păzim

Este mare lucru să ai Cuvântul lui Dumnezeu, este bine să cugeţi la el, dar mult mai bine este să-l păzeşti (Luca 11:28).

Bătrânii sunt renumiţi pentru înţelepciunea lor pe care au acumulat-o din experienţele vieţii. Dar cine păzeşte Cuvântul lui Dumnezeu, poate întrece înţelepciunea bătrânilor.

Nu întotdeauna vârsta aduce înţelepciunea şi nu bătrâneţea te face în stare să judeci (Iov 32:9). Dar cine păzeşte Cuvântul lui Dumnezeu – este călăuzit de Duhul Sfânt şi este înţelept (Iov 32:8).

Să nu uităm ce spune Domnul Isus: „Nu orişicine-Mi zice Doamne, Doamne va intra în împărăţia cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în cer" (Matei 7:21) – iar voia Tatălui este să păzim Cuvântul pe care El ni l-a dat.

II. CÂND DĂ OMUL DOVADĂ CĂ ESTE ÎNŢELEPT

***1. Când se teme de Dumnezeu** (Psalmul 111:10; Proverbe 9:10)*

Iov a ştiut ce înseamnă aceasta, şi a fost motivat să se abată de la rău (Iov 1:1).

Înţeleptul Solomon spune că : frica de Domnul este datoria fiecărui om şi această cugetare este concluzia tuturor învăţăturilor (Eclesiastul 12:13).

Cine se teme de Dumnezeu este calificat să ocupe funcţii de încredere şi să conducă pe alţi oameni pentru că el însuşi se lasă condus de Dumnezeu.

Înţelepciunea îl face pe om răbdător, el este stăpân pe sine şi nu se lasă provocat de alţii, pentru că umblă cu Cel de Sus, şi nu se poticneşte în cei de jos (Proverbe 19:11).

Frica de oameni este o cursă, dar frica de Domnul este un izvor de viaţă (Proverbe 29:25; 14:27).

2. Când ne păzim de păcat

Ce este păcatul şi ce face el? Ce a făcut el din Eden şi până în zilele noastre? Cine este în spatele păcatului? Cine este inspiratorul la păcat? Ce se întâmplă după ce păcătuieşti?

Sunt câteva întrebări la care ar trebui să ne gândim înainte de-a păcătui.

Dumnezeu care ne-a creat, ne-a dat şi legi pe care trebuie să le respectăm ca să funcţionăm bine. Dar păcatul înseamnă călcarea legilor care au fost date numai pentru binele nostru. Înseamnă nesocotirea legământului şi chiar o revoltă împotriva lui. Înseamnă că am dat mâna cu vrăjmaşul nostru, ca să lucrăm împreună distrugerea noastră proprie.

În spatele fiecărui păcat este şarpele cel vechi şi el nu caută altceva decât să ne despartă de Dumnezeu, aşa cum s-a despărţit el de Dumnezeu şi să ne atragă de partea lui ca să fim robii lui şi să devenim ca el ca să avem aceeaşi soartă.

Dar cine se păzeşte de păcat înseamnă că are înţelepciune şi se încrede în Dumnezeu. Dacă n-ar fi fost Cuvântul n-am fi ştiut intenţiile păcatului şi nici n-am fi cunoscut originea lui. Mulţumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul lui care ne-a făcut lumină.

3. Când ne trăim viaţa după Cuvântul lui Dumnezeu

Este oare ceva mai bine şi mai înţelept decât creatura să se încreadă în Cuvântul Creatorului? Ştie oare cineva mai bine, de ce avem nevoie şi ce ni se potriveşte mai bine? Există oare o candelă mai luminoasă pentru picioarele noastre decât Cuvântul lui? (Psalmul 119:105).

Noi putem şi neglija Cuvântul Sfânt, dar atunci dăm dovadă de nebunie, mândrie, lipsă de încredere în Dumnezeu şi dacă facem aşa să nu ne mirăm de consecinţe.

Dar Cuvântul ne-a fost dat, tocmai ca să avem lumină, să ne facă înţelepţi şi fericiţi şi mai ales să ne conducă la viaţa veşnică.

III. CE RESPONSABILITĂŢI AVEM FAŢĂ DE CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU?

1. Să-l strângem în inimă (Psalmul 119:11)

A strânge în inimă înseamnă al şti foarte bine, înseamnă că îl cunoaştem aşa de bine că face parte din viaţa noastră şi îl putem folosi oricând avem nevoie de el.

Procesul de strângere în inimă nu este chiar aşa de uşor, dar nici nu este greu, dacă avem dragoste faţă de Cuvânt şi perseverăm. Nu-l putem „strânge" tot dintr-o dată, dar dacă ne vom face obiceiul de-a învăţa în fiecare săptămână un verset pe de rost,

şi îl vom citi în fiecare zi, ne vom trezi că am adunat destul de mult şi suntem bogaţi.

Domnul Isus ne-a spus un lucru uimitor: „Omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu" (Matei 4:4). Aceasta înseamnă că avem nevoie de Cuvânt pentru hrana sufletului nostru, după cum avem nevoie de pâine pentru hrane trupului nostru. Cum pâinea este asimilată de organism, aşa ar trebui asimilat Cuvântul lui Dumnezeu de mintea noastră.

2. Să-l împlinim cu fapta

Nimeni nu mănâncă numai ca să-şi susţină viaţa, ci şi pentru a avea energie să facă ceva folositor. Cuvântul lui Dumnezeu are menirea nu numai să ne facă să avem „capete luminate" ci să luminăm prin faptele vieţii (Matei 5:16).

Când împlinim Cuvântul ne facem cel mai mare bine nouă înşine, copiilor noştri, dar şi altora.

Fiţi împlinitori ai Cuvântului... (Ioan 1:22).

3. Să-l propovăduim şi altora

Există prea multă lume care stă în întuneric şi nu are lumina vieţii, ca să ne putem permite să punem lumina sub obroc.

Niciodată nu facem un bine mai mare altor oameni decât atunci când le propovăduim Cuvântul Sfânt, care la poate mântui sufletul.

Domnul Isus ne porunceşte să propovăduim Cuvântul la orice făptură – deşi a ştiut foarte bine că nu toţi îl vor primi. Dar El a ştiut că o parte va cădea şi în pământul cel bun şi va aduce

roadă. De aceea se merită să-l propovăduim, ca să devină şi alţii mai înţelepţi decât vrăjmaşii lor.

Concluzie:

- Vă consideraţi mai înţelepţi decât vrăjmaşii voştri? Aşa ar trebui să fie dacă avem Cuvântul Sfânt.
- Ce părere aveţi de oamenii care cunosc Cuvântul dar nu-l păzesc?
- Obişnuiţi să memoraţi Cuvântul?
- Puteţi să faceţi deosebirea dintre cunoştinţe şi înţelepciune?
- Cunoştinţele se obţin la şcoală, dar înţelepciunea de unde vine?
- Cine credeţi că a fost cel mai înţelept om de pe pământ? (În afară de Domnul Isus). De ce îl consideraţi aşa?
- Când credeţi că dau oamenii dovadă că la lipseşte înţelepciunea?
- Credeţi că există ceva ce putem face ca să devenim mai înţelepţi?
- Când ar trebui să înceapă cineva cu copiii procesul de înţelepţire şi cum?
- Credeţi că Domnul Isus ca şi copil a învăţat de la părinţii lui, versete din Biblie, sau nu?
- Ştiţi ce lucru poate fi socotit „mama învăţăturii"?